

Tie Länsirannalta Gazaan

Ruotsin uusi hallitus yllätti ilmoituksellaan, että se aikoo tunnustaa Palestiinan valtion. Perusteluna on, että kahden valtion ratkaisu vaatii molemminpuolista tunnustusta ja halua rauhanomaiseen yhteisöön.

AKYSin mielestä myös Suomen on aika tunnustaa Palestiinan hallitus. Sosialidemokraattien, Vasemmistoliiton ja Vihreiden puheenjohtajat ovat ilmoittaneet kannattavansa Palestiinan tunnustamista. Presidentti Niinistö ilmoitti, että Suomi edellyttää Israelin ja palestiinalaisten saavuttavan ensin ”sovun” keskenään. Tämä kertoo joko suuresta ymmärtämättömyydestä tai kyynisyydestä, sillä nykyinen ”sopu” ei ole mahdollinen muuten kuin Israelin ehdoilla ja palestiinalaisten tyytymisellä olemassa olevaan tilanteeseen. Loputtomiin palestiinalaiset eivät voi alistua elämään Länsirannalla muurin takana tai Gazassa saarron alla.

Niihin lukuisiin sopimuksiin, joita Israelin ja Palestiinan välillä on vuosien mittaan tehty, sisältyy kaikki toimet elinkelpoisen Palestiinan valtion luomiseksi. Israelin vastahakoisuuden takia mitään

ei kuitenkaan ole saatu alulle. Samoin on käymässä nyt: Israel on pettänyt lupaukset, joita se antoi aselevon solmimisen yhteydessä viime elokuussa. Maailma on tästä hiljaa. YK, joka nuhteli Israelia suhteettomasta voimankäytöstä Gazassa, on liian hampaaton uskaltaakseen vaatia, että Israel korvaisi edes ne YK:n koulut ja sairaalat, jotka Israel hyökkäyksissään tuhosi.

Jokainen valtio tarvitsee kulkuyhteyden valtionsa eri osiin. Gazan ja Länsirannan välillä on matkaa kapeimmillaan alle 35 kilometriä. Siis matka, jonka hyväkuntoinen ihminen pystyy jopa kävelemään. Israel vastustaa kulkuyhteyttä sillä perusteella, että se katkaisisi Israelin. Tämä ei ole todellinen este. Esimerkiksi, kun Suomi joutui sodan päätyttyä 1940-luvulla vuokraamaan välirauhan sopimuksen mukaisesti Porkkalan alueen Neuvostoliitolle, pystyttiin sopimaan, että suomalaiset saivat ajaa junalla Porkkalan halki. Juniin vaihdettiin neuvostoliittolaiset veturit ja matkustamo-osastojen ikkunat suljettiin teräslukuilla näkyvyyden peittämiseksi. Tällaisella sopimuksella junat eivät

aiheuttaneet mitään vaaraa tai kulkuestettä neuvostoliittolaisille eivätkä häirinneet heidän liikkumistaan. Avoimempi kulkuyhteys Gazan ja Länsirannan välillä olisi toki suotava, mutta edellä mainitun kaltaisen kulkuyhteyden vastustamiselle ei ainakaan olisi perusteita.

AKYS päätti elokuussa tehdä Suomen ulkoministeriölle esityksen, että Pohjoismaat yhdessä tarjoutuisivat maksamaan Länsirannan ja Gazan välille maantien tai rautatien. Se olisi Pohjoismaille halpa investointi. AKYSin aktiivit kävivät esittämässä ulkoministeri Tuomiojan sihteerille pyynnön, että Suomi toimisi tässä asiassa aloitteentekijänä muihin Pohjoismaihin päin. Juuri nyt, kun Gazan rauniot ja uhrit ovat vielä muistissa, on aika ryhtyä aktiivisesti vaatimaan vanhojen sopimusten toteuttamista. Konkreettisiin edistysaskeliin on työstä päästä, mutta mitään ei saavuteta ellei yritetä.

Ilona Junka

Arabians ystävyysseura AKYS, puheenjohtaja

Palestiina - rakkaani

Teksti ja runot: Raija-Leena Punamäki
psykologi, professori Tampereen yliopisto

Maailma katseli sivusta kun Israelin armeija kesällä tuhosi palestiinalaisia asuinalueita ja pommitti sairaaloita, kouluja ja moskeijoja Gazassa. Palestiinalaiset olivat vasta toipumassa edellisestä sodasta jota Israelin sotatermein kutsutaan ”Lyijyn valaminen Gazan ylle”. Tämä uusi Israelin ’Rajojen rauhoittaminen’- sotaoperaatio merkitsi palestiinalaisille jälleen kotien ja rakkaiden menetyksiä, ja pettymistä oikeuden toteutumiseen.

’Kaikesta huolimatta’ –kulttuuri

Teemme kehityspsykologista tutkimusta Palestiinalaisten kollegojen kanssa Gazassa. Kesällä odotimme Ramadania, vierailujen, hyvän ruuan ja ilon kuukautta. Vaikka saarto ja kansainvälinen boikotti kuristavat elämää, palestiinalaiset rakentavat, kehittävät koululaitosta, rukoilevat, hoitavat ja tutkivat. Ramadanin ensimmäisinä päivinä Israelin F-16 pommikoneet olivat tuhonneet kokonaisia asuinalueita Beit Lahiaassa ja kaksi moskeijaa. ”Tällä kertaa Israelin ensimmäinen pommitus ei tähännyt opetusministeriöön kuten 2008, mitä ne nyt pelkäävät”, sanoi kollegani sarkastisesti. Israelin armeija tuhosi Gazaa 50 yötä ja päivää, ja lähes 2 miljoonaa palestiinalaista yritti piiloutua, etsiä suojaa ja paeta. Jos saimme yhteyden kollegoihin, he kertoivat tuhansien rakettien, ilmaiskujen ja maaoperaatioiden tuhoista. ”Olemme paenneet jo kolmatta kertaa, kaikkialla ihmiset olivat kuoleman vaarassa, kotimme Sejarahissa on pelkkää kivimurskaa”. Kollegallani on neljä pientä lasta, ja hän kertoo: ”Teemme kaikkemme että he leikkisivät, unohtaisivat kuoleman melun. Kun pääsimme hetkeksi ulos tulitauon aikana, 3-vuotias Imam piteli keppiä tukevasti kädessä: suojelen meitä Israelilaisia vastaan. Olisin voinut itkeä, mikä häpeä isälle”.

Maailma katseli sivusta sodankäyntiä, ja Israelin aseteollisuuden osakkeet nousivat: kenttä-

testattuja täsmäaseita, lennokkeja, ja uuden sukupolven kemiallisia aseita markkinoilla. Mutta suru Gazassa on syvää, 2000:n iskuissa kuolleen joukossa on ystäviämme, heidän perheenjäseniään, kollegoita ja paljon lapsia. Silti Israelin sotilaallinen tavoite, toisen kansan nitistäminen ja tuho, ei toteudu. ”Sinun pitäisi nähdä, miten Gazan lapset leikkivät, tämän sodan jälkeen ’tunnelileikki’ on suosikki. He ovat ylpeitä taistelijoistamme. Pääsimme tänään ensimmäistä kertaa meren rantaan, mikä riemu”, sanoo työhön palannut tutkijatoverini. Haasteet ovat suuret, Israel pommitti Gazan aluetta massiivisesti vuosina 2008/2009 ja 2012, käyttäen myös polttoaseita eli valkoista fosforia sisältäviä pommeja. Tutkimuksemme liittyy niiden kehityksellisiin seurauksiin ja hoidon kehittämiseen.

Kuoleman hiljaisuus

Maailma tuntuu pitävän itsestään selvänä sitä että Israelin subjektiivinen turvallisuuden tunne on etusijalla, mutta palestiinalaiset eivät voi puolustaa maataan. Palestiinalaisten vaatimukset Gazan suhteen eivät ole kohtuuttomia: saarron lopettaminen, rakennusaineiden saatavuus jällelrakentamiseen ja kansainvälisen sataman ja lentokentän avaaminen. Surullista on että moni suomalaista uutisvälistystä seuraava kuuli vaatimuksista vasta Kairon tulitaukoneuvotteluissa elokuussa 2014. Tuntuu kuin kansainvälinen laki olisi mielipide- ja sympatiakysymys. Saarto on kestänyt vuodesta 2007, ja sen seurauksena mm. lasten aliravitsemus ja neurologiset ongelmat sekä aikuisten kuolleisuus tavallisiin tauteihin ovat lisääntyneet. Sähkön ja veden saanti on rajoitettu. Esimerkiksi tutkijoina olemme pitäneet kansainväliset kongressit Skypen välityksellä; liikku-
misvapauden riisto on sataprosenttista.

Vaikeneminen miehitetyn Palestiinan ja erityisesti Gazan elinolosuhteista mahdollistaa ih-

LAURA JUNKA-AIKIO

Lomariemua Gazan rannalla 2005.

misoikeusloukkaukset. Tulitauko takaa Israelille ’rauhan’ jatkaa maananastusta ja siirtokuntien rakentamista palestiinalaisalueilla, summittaisia pidätyksiä ja vainoa. Gazassa on arviolta 100 000 kotinsa menettänyttä, ja kaikkien elämää rajoittaa sähkön ja veden puuttuminen. Israel pommitti sodan viimeisenä päivänä sähkövoimalan, ja sähköä saadaan muutama tunti, usein sattumanvaraisesti.

Vailla sanoja

Vakavan trauman kohdanneet ihmiset eivät mielellään kerro kokemuksistaan. Synnä voivat olla tuska ja häpeä, tunne etteivät muut voi ymmärtää tai syvä toivottomuus. Syy voi piillä myös itse traumakokemuksessa, joka ei tallennu muistiimme kertomuksena vaan välähdyksenomaisina tautumina ja mielikuvina. Tuskan kokemukselle ei ole sanoja eikä sitä voi siksi jakaa muiden kanssa. Gazan tilanteelle on luonteenomaista se, että ulkomaailman on vaikea uskoa tuhon ja epäoikeudenmukaisuuden määrää. Meillä ei ole vertailukohtaa, ei sanoja. Muistan ensimmäisen kosketukseni palestiinalaiskulttuuriin, se tapahtui *Al-Ittihad* -kommunistilehdessä. Kaikki toimittajat olivat runoilijoita, mukana, Emil Habibi, Siham Daud, Salim Joubran, Salman Natur ja Samih al-Qasim. Mahmoud Darwish oli lähtenyt toimituksesta vapaustaisteluun. Ajattelin, että tottakai, ehkäpä runous on sopiva ilmaisutapa polttavan vääryyden, epäoikeudenmukaisuuden ja kauneuden maassa. Niinpä kesällä 2014 vietimme unettomia öitä, tietoisina Palestiinalaisten painajaisesta, pelosta ja avuttomuudesta pommitusten jatkuessa, ja kirjoitimme runoja. Tässä kolme kirjoittamaani:

Vasemmalla: Lapsi päiväunilla kaislamajassa Gazan rannalla

<http://www.gcmhp.net/en/>
<http://www.iugaza.edu.ps/en/>
<http://www.raijapunamaki.com/>

LAURA JUNKA-AIKIO

JOKAINEN SUKUPOLVI VUOROLLAAN

Jokainen sukupolvi vuorollaan lupaa,
meidän lapsemme eivät herää yöllä kauhuun,
lapsuuden taivaankantta eivät värjää fosforipommit.
Veri ei tahraa koulukirjan sivua.

Jokainen sukupolvi vuorollaan häpeää,
kantaa sodan lietsoman kaunan, pelon ja surun taakkaa.

Jokainen sukupolvi vuorollaan kääntää katseensa,
unohtaa vihalla hehkuttamisen ja uhon,
näinhän ei pitänyt käydä.

Jokainen sukupolvi vuorollaan lupaa,
ettei pommikoneiden ulina jää minun lapseeni,
säpähtelemään, satuttamaan, kaikumaan,
toistumaan kummajaisina,
lamaannuttavina hätkähdyksinä.

Jokainen sukupolvi vuorollaan lupaa,
ettei murkun päiväkirja jää kesken.

Mutta yhä lapset heräävät sotilaiden ryskytykseen ovella,
katsovat kun nuori valloittaja sylkee isää kasvoille.
Oliko yhtään yötä, ettei sota ilkkuvine silmineen,
tunkeutunut uniisi,
Ettei sota pilkannut suruasi sekoittamalla vihan ja pelon,
astunut elämääsi kuin kuollut suuri kauhu, hengittämättä.

Ja niin annoimme sodan tapahtua,
meidänkin ilkamoiva, rauhanaatteestamme
ja mahdollisuuksista riehaantunut sukupolvi.
Rakkauten mahtipontinen sukupolvi.
Eikö sota laittanut meidätkin polvilleen,
väkivaltaisena vieraana jokaisena aamuna,
jyskytti pommikoneiden ja sotilaiden saappaiden fasismi,
vääräys ja kylmyys, sotilaiden ylivalta,
jo ennen aamun suloista sirtystä,
lintujen itsetietoista sakeaa riemua.
Ennen uuden päivän alkua.

Mutta eikö jokainen sukupolvi vuorollaan,
kohtaa ilon, rauhan ensimmäisenä päivänä,
päivänä joka ei tunne vihaa.

LAPSI JA SOTA

Minusta tulee lääkäri ja lohdutan haavoittuneita,
sanoo naurava 7-vuotias palestiinalaistyttö.
Minusta tulee lakimies ja puolustan vangittuja,
Minusta tulee sotilas ja saan äitini jälleen nauramaan.

Ja minusta tulee lehtinainen, kirjoitti Anne Frank vuonna 1944.
"I want to be useful or bring enjoyment
to all people, even those I've never met".

YLISTYSLAULU SINULLE JOKA USKALSIT

Oodi päivälle kun sota ja vääräys unohtuvat,
Ylistyslaulu leikille, joka houkuttelee esiin ihmisen voiman.
Oodi psykologille joka houkuttaa kuolleeksi
luullut muistot, joka saa ihmisen rakastumaan
tunteisiinsa, elämään ja tulevaisuuteen.
Oodi väsymykselle ja unelle joka suloisesti suutelee.
Oodi ihmiselle joka uskalsi.

Kaied Gazasta

Helsingissä ihmiset marssivat viime kesän seitsemänä lauantaina Gazan puolesta. Marssien lipunkantajana toimi Kaied Allah, jonka juuret ja perhe ovat Gazassa. Valtaosa gazalaisista on tullut alueelle vuonna 1948 pakoon Israelin joukkosurmia, mutta Kaiedin suku on asunut siellä aina.

Israelin moukaroitua Gazaan vuosien 2008 ja 2009 vaihteen hyökkäyksessä Kaied halusi lähteä ystävänsä perässä Norjaan. Suku toivoi Kaiedin pääsevän turvaan ja keräsi hänelle matkaa varten 7 000 euroa. Venäjän kautta kulkenut taival päättyi turvapaikan hakuun Suomessa. Mutta Gazan ahdinko ei täälläkään jätä miestä rauhaan.

Kesäsodan aikana Kaied pystyi pitämään puhelinyhteyden perheeseensä. Jatkuvien pommitusten ohella ongelmana olivat YK:n ruoka-avun riittämättömyys sekä sähkön ja puhtaan veden puute. Jo pitkään Gazassa jätevesijärjestelmät ovat olleet vaurioituneita, minkä takia jäteveittä sekoittuu juomaveteen. Ilman sähköä ei Gazan lukuisia porakainvoja voitu käyttää, joten pahimmillaan asukkaat joivat katuojien vettä.

Avoimen sodan tauottua toimeentulolovaikeudet jatkuvat: Ympäristö on sodan runtelema, veden ja sähkön saanti jatkuu niukkana. Israelin pommitettua maatiloja ja tehtaita on ruoan saanti vaikeutunut ja hinta kohonnut. Puolet väestöstä on työttömänä eivätkä ansiot ole hävejä työssä käyvillekään. Paljon on köyhyyttä ja tragedioita, jotka eivät ylitä uutiskynnystä: "Meidän naapurimme omistaa aasin ja karrut. Niillä hän kerää roskia kaduilta ja saa tästä puhtaanapitotyöstään ohikulkijoilta palkaksi lantteja. Hänen seitsemästä lapsestaan nuorimmalla, 11-vuotiaalla tytöllä, on jalkapohjassa neurologiseksi diagnosoitu haava, joka ei

parane. Haavan takia tyttö ei pysty kävelemään. Hän ei hallitse myöskään rakkonsa toimintaa, joten tytöllä pitää olla vaippa ympäri vuorokauden. Näihin vaippoihin kuuluu kolmannes suurperheen isän päiväansioista. Isä iloitsee kuitenkin siitä, että perheellä on muutama kana, joiden muna voi syödä," kertoo Kaied.

Israel käytti valkoista fosforia 2008/2009 hyökkäyksessä Gazan kaistalla. Kaiedin sisko joutui hengittämään sitä ollessaan raskaana. Sikiön selkäydin vammautui eikä lapsi koskaan pysty edes nousemaan istumaan.

Kaiedin mukaan gazalaiset seisovat yhä lujasti demokraattisissa vaaleissa valitsemansa Hamas-johdon takana. "Hamas ei ole korruptoitunut, kuten Fatah. Hamas pitää aidosti palestiinalaisten puolta. Ei Fatah ole myöntävyisyyspolitiikkanaan voittanut mitään: koko ajan Israel ryöstää maata Länsirannalta," hän toteaa. Kaiedin mukaan Hamas kuljettaa rakettejaan maanalaista käytäviä myöten eivätkä Israelin tutkat siksi pystyneet löytämään niitä. Varovaisuus on Hamasin kannalta elinehto: esimerkiksi Kaiedin Gazassa asuva veli on saanut hämääriä puhelinsoittoja, joissa yritetään kysyä tiettyjen Hamas-johtajien osoitteita. Sellaisen kertominen tietäisi varmaa tuhoa johtajalle.

Hamasin johto on hajautettu, eivätkä ihmiset tiedä, kuka naapurustossa on aktiivinen Hamasin toimija. Kaied yhtyy monen suomalaisenkin asiantuntijan näkemykseen, että syynä Israelin kesäiseen hyökkäykseen ei ollut kolmen israelilaisnuorukaisen kuolema vaan Hamasin ja Fatahin viime kevään yhteistyösopimus. Sen Israel koki niin suureksi riskiksi omille tavoitteilleen, että Israel halusi tuhota ja eristää Gazan.

haastatteli **Ilona Junka**

Ambulanssin- kuljettajan kertomus

Rami 'Abd al-Haj 'Ali (32) on naimisissa oleva kahden lapsen isä.

Perjantai-iltapäivänä 25.7.2014 olin töissä lääkintähälytyskeskuksessa Beit Hanounissa. Noin klo 16.30 meille soitettiin, että al-Masriyin-kadulla Beit Hanounissa oli loukkaantuneita ihmisiä. Pyysimme Kansainvälistä Punaista Ristiä koordinoimaan meidän menomme sinne. Noin 15 minuuttia sen jälkeen, kun olimme saaneet puhelun, saimme luvan lähteä ja ambulanssi suuntasi sinne kyydissään ensihoitajat 'Aaed al-Bura'i (25), Hatem Shahin (38) ja kuski Jawad Bdeir (52). Tiimi ei päässyt haavoittuneiden ihmisten luokse. Pian sen jälkeen, kun he olivat päässeet kadulle, he ilmoittivat meille, että panssarivaunu oli ampunut heitä ja he olivat loukkaantuneet. He pyysivät, että toinen tiimi tulisi pelastamaan heidät.

Hälytyskeskus koordinoi toisen tiimin saapumisen Kansainvälisen Punaisen Ristin kanssa ja sai luvan mennä pelastamaan loukkaantuneen tiimin. Ajoin toista ambulanssia ja kanssani oli kaksi ensihoitajaa – Muhammad Harb (31) ja Yusri al-Masri (54). Katu sijaitsee vain noin 200–300 metriä hälytyskeskuksesta ja niin olimme siellä muutamassa minuutissa, Kun pääsimme kadun alkupäähän, näimme yllätykseksemme kadulla noin sadan metrin päässä kolme panssarivaunua ja armeijan puskutraktorin.

Yhtäkkiä ilman varoitusta he avasivat raskaan konekiväärin meitä kohti. Luodit lävistivät ambulanssin. Yritin kääntää ambulanssin, että pääsisimme sieltä, mutta ohjauspyörään oli täytynyt osua. Äkkiä tunsin pistävän kivun jalassani ja tajusin, että minuun oli osunut luoti tai sirpale. Sitten tuulilasi hajosi. Koska en pystynyt kääntämään ambulanssia ympäri, päätin yrittää peruuttaa. He ampuivat edelleen, kun peruutin, kunnes pääsimme kyllin etäälle. Kun he lopettivat, onnistuin kääntymään tulosuuntaan ja palasimme keskukseen.

Matkalla sinne tapasimme Hatem Shahinin, toisen ensimmäisen ambulanssin ensihoitajista. Sirpale oli osunut hänen olkapäähänsä ja jalakaansa. Hän kertoi, että panssarivaunusta tulitettu ammus oli osunut ambulanssin etuosaan. Hän sanoi onnistuneensa pääsemään pois, mutta toiseen ensihoitajaan, 'Aediin oli osunut. Hän kertoi, että sen jälkeen, kun hän pakeni sieltä, hän näki panssarivaunun ampuvan uudelleen ambulanssia. Se tuhoutui kokonaan. Hän uskoi, että 'Aedin täytyi olla kuollut, mutta emme tieneet varmasti.

Seuraavana päivänä, lauantaina, julistettiin tulitauko klo 8:sta klo 20:een. Ambulanssitiimi meni paikalle ja löysi 'Aedin ruumiin palanees-

Seinämaalaus Gazan kaupungissa.

ta ambulanssista. Minun loukkaantumiseni oli vähäinen. Minua hoidettiin sairaalassa ja pääsin sieltä samana päivänä. Jawad Bdeir, joka ajoi ensimmäistä ambulanssia, loukkaantui kasvoihin ja jalkaan. Hatem Shahin, ensihoitaja, loukkaantui olkapäähän ja jalkaan. Heitä molempia hoidettiin sairaalassa Beit Hanounissa. Kaksi muuta ensihoitotiimin jäsentä, jotka olivat kanssani ambulanssissa, eivät loukkaantuneet. Löysimme kahdeksan luodinreikää ambulanssista, jota ajoin. Tuulilasi meni rikki ja jäähdytin vaurioitui.

*Rami Alin todistajanlausunto on julkaistu B'Tselem - The Israeli Information Center for Human Rights in the Occupied Territories -ihmisoikeusjärjestön nettisivulla: http://www.btselem.org/testimonies/20140727_gaza_ambulance_driver_rami_ali
Rami Ali on Punaisen Puolikuun ambulanssikuljettaja ja asuu Beit Hanounissa Gazan kaistan pohjoisosassa. Rami 'Ali antoi todistajanlausuntonsa 27.7.2014 puhelimitse Iyad Hadadille, B'Tselemin kenttätutkijalle Ramallahissa.*

Suomennos: Kirsti Palonen

Syyriasta Libanoniin paenneet palestiinalaislapset kertovat

Lapsia sadutetaan pyytämällä lasta kertomaan tarina. Saduttaja kirjoittaa sen muistiin juuri sellaisena kuin lapsi sen kertoo. Valmis tarina luetaan lapselle, joka halutessaan korjaa sitä. Lastentarhanopettaja Ala'a Bazzawi kirjoitti nämä tarinat muistiin. Suomeksi ne käänsi Haseeb Shehadehin englanninkielisistä käännöksistä Kirsti Palonen.

Ahmad Hameedeh 3v.
kotipaikka: Aleppo, al-Salheen

Olimme kotona, kun kuulimme ampumista. Menimme ulos ja lähdimme naapuritaloon. Aseistautuneet miehet alkoivat ampua meitä ja me pakenimme siitä talosta. Minä olin pieni ja menin äidin luo. Pelkäsin sanoa, että lentokone oli lähellä ja sen ääni oli hyvin voimakas. Armeija otti 'Ala'-sedän ja murhasi hänet.

Hän ei ollut tehnyt mitään. Hänellä on lapsia. Aloin itkeä hänen ja hänen lastensa vuoksi. Toivon, että ampuminen loppuisi ja palaisimme Syyriaan.

Marwa Shhab (4v)
kotipaikka: Al_Niyabiyya

Olipa kerran kauan aikaa sitten poika nimeltään Ghassan. Hänen äitinsä kehotti häntä rukoilemaan ja niinpä hänellä oli tapana rukoilla ennen nukkumaanmenoa. Valkoinen kyyhkynen tuli ja vei hänet hyvin korkealle ja hän itki, että hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja sisarensa tulisivat. Kyyhkynen laskeutui alas ja koputti oveen. He kysyivät: ”Kuka siellä?” ”Minä olen kyyhkynen, menkää ylös Ghassanin luo.”

Kummitoiminta Libanonissa – apua ja kehitystyötä

Libanonissa on kirjoilla 450 000 vuoden 1948 Palestiinan pakolaista ja heidän jälkeläistään. He asuvat YK:n perustamissa kahdessatoista pakolaisleirissä. Palestiinalaisilla on hyvin rajatut mahdollisuudet elää täysipainoista elämää. Heillä ei esimerkiksi ole pääsyä Libanonin työmarkkinoille. Nyt maassa asuu lisäksi 44 000 Syyriasta paennutta palestiinalaista. AKYS tekee yhteistyötä Libanonin palestiinalaisten keskuudessa sosiaalityötä harjoittavan Beit Atfal Assumoud (BAS) -järjestön kanssa. Yhteistyön yksi muoto on 1980-luvulla aloitettu kummitoiminta. BAS katsoo olevansa ihmisoikeus- ja kulttuurijärjestö, jonka perustehtävänä on ylläpitää palestiinalaista kulttuuria. Se pitää toimintansa piirissä olevia ihmisiä tasavertaisina kanssakansalaisina ja toimijoina sen sijaan, että mieltäisi heidät vain avun kohteiksi.

Koulutus suojaa köyhydeltä

Beirutin amerikkalaisen yliopiston (AUB) ja UNRWAn (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East) tutkimus palestiinalaisten sosioekonomisista oloista (2010) osoittaa, että koulutus parantaa Libanonissa asuvien palestiinalaisten mahdollisuuksia elää turvautusti ja vakaasti, vaikka heidän asemansa libanonilaisessa yhteiskunnassa onkin huono.

Palestiinalaislapset käyvät UNRWA:n ylläpitämää peruskoulua, joka aloitetaan kuusivuotiaana ja joka kestää 12 lukuvuotta. Kouluissa noudatetaan isäntämaan lukusuunnitelmaa. Luokkakoot ovat suuria. Jos oppilas on ajautumassa vaikeuksiin, hän voi joutua koulukiusatuksi. Myös koulupudokkuus on aito uhka. BAS pyrkii ehkäisemään pudokkuutta järjestämällä tukiovetusta ja tekemällä interventioita kouluihin, joissa käydään neuvottelemassa tukitoimista vaikeassa asemassa oleville oppilaille. BASin kokonaisvaltaisessa sosiaalityössä kannustetaan myös harrastuksiin ja harjoitetaan terveysneuvontaa. Isät ovat enevässä määrin mukana toiminnassa.

Kummimuotoina lapsikummit, päiväkotikummit ja vanhuskummit

Lapsikummius on alkuperäinen kummitoimintamuoto. Osana perhekeskeistä työtään sosiaalityöntekijät etsivät kummeja lapsille, joiden perheissä on työttömyyttä. Myös sairastumiset romahduttavat usein perheen toimeentulon, koska hoito ja lääkkeet ovat kalliita. BAS-järjestön lapsikummeina toimii tällä hetkellä tuhat ihmistä eri puolilla maailmaa. Suomessa heitä on AKYSin kautta 39. Kummimaksusta (30 e/kk) suurin osa menee suoraan perheelle, 10-15 % lapsen tarpeiden mukaisiin palveluihin, 5% sosiaalityöntekijän palkkaukseen ja 5% hallintokuluihin. Kummimaksut siirtävät suoraan köyhiä perheitä arjen eläntöön.

Toinen AKYSin tarjoama kummimuoto on

Leikkipuisto Nahr el Baredin pakolaisleirissä.

päiväkotikummius, joka aloitettiin 1990-luvulla. BAS pyörittää palestiinalaisleireissä seitsemää päiväkotia 3–5-vuotiaille lapsille. Niiden ohjelma tukee kouluvalmiuksen kehittymistä. Päiväkodin viisituntinen päivä alkaa aamukahdeksalta. Ohjelmassa on leikkien lisäksi mm. englannin kieleen tutustumista ja retkiä ympäristöön. Palestiinalaisen kalenterin merkkipäiviin perehdytään. Joka vuosi pidetään kevätkuuhla isoine ohjelmanumeroineen. Erityinen valmistumisjuhla järjestetään lapsen kolmivuotisen päiväkodin päättyessä. Palestiinalaiset osallistuvat toiminnan kustannuksiin päiväkotimaksuin. Jos perheen rahat eivät riitä maksuun, lapselle haetaan kummi, joka kustantaa lapsen päiväkotimenot (10 e/kk).

Syyriasta paenneille perheille lapsen päiväkotimaksu on 2000 Libanonin liiraa kuukaudessa eli yhden euron. Pieni maksu ottaa huomioon perheiden ahdingon, mutta viestittää samalla, ettei kyse ole hyväntekeväisyydestä, vaan normaalista palvelusta. Koska BAS tarjoaa Syyrian pakolaisille palveluja alihintaan tai vastikkeetta, BAS toivoo saavansa rahoituspua voidakseen jatkaa näitä palveluja.

Uusin kummimuoto, vanhuskummius, lanseerattiin vuosi sitten, ja se on AKYSin oma innovaatio valokuvaaja Mari Hokkasen aloitteesta. Yhdeksällä palestiinalaisvanhuksella on nyt kummi Suomesta (20 e/kk täysimääräisenä vanhukseksi). Nykyiset kummiavustetut ovat syntyneet menetetyssä Palestiinassa. Heillä on sairauksia ja monella heistä lisäksi jo ikääntyneitä, yhä vanhempien turvaa tarvitsevia lapsia.

Kummitoiminta osana kehitysyhteistyötä

Kummius on yksinkertainen ja konkreettinen tapa auttaa vaikeissa olosuhteissa Libanonissa elä-

viä palestiinalaisia. Tällä hetkellä kummitoiminta on myös osa AKYSin laajempaa, ulkoministeriön rahoittamaa kehitysyhteistyöhanketta. Kummi- maksut muodostavat UM:n edellyttämän omarahoitusosuuden hankkeessa 'Perheneuvolapalveluiden kehittäminen Libanonin pohjoisissa pakolaisleireissä' (2014-2016). Hankkeessa mukana olevien neuvoloiden tiimit (psykiatri, psykologit, puhe- ja psykomotoriset terapeutit, sosiaalityöntekijät, erityisopettaja) suunnittelevat ja toteuttavat kuntoutusta vastaanotoilla käyville lapsille. He myös kouluttavat alueen päiväkotihenkilökuntaa ja vanhempiakin. UNRWA-koulujen kanssa he tekevät yhteistyötä mm. väkivallan ehkäisyssä.

Sen lisäksi, että kummimaksut toimivat UM:n rahoittaman perheneuvolahankkeen omarahoitusosuutena, on kummitoiminta itsessään tärkeää kehitysyhteistyötä: koulutuksesta huolehtimista, nälän ja köyhyyden vähentämisestä ja sukupuolten välisen tasa-arvon lisäämisestä. Kehitysyhteistyön tavoitteena on myös vahvistaa kumppanimaiden rakenteita niin, että ne pystyvät itse tuottamaan peruspalveluja kansalaisilleen. Libanonin palestiinalaisten tilanne on erityisen monimutkainen juuri pakolaisuuden ja siihen liittyvän 'muukalaisaseman' vuoksi. Heidän kohdallaan ei ole yhtä valtiota, jonka rakenteita vahvistaa. Siitä huolimatta tai ehkä juuri sen tähden kummitoiminta ja AKYSin muu kehitysyhteistyö on erityisen tärkeää.

*Minna Uimonen
päiväkotikummi*

AKYSin tukitilit löytyvät AKYS-tiedotteen sivulta 8.

Palestiinan kansan kärsimys jatkuu Lähi-idän silpomisen varjossa

Kesällä 2014 käyty vuoronmukainen sota Gazaassa oli kuin oppikirjan esimerkitapaus USA:n imperialismiin jo Vietnamin sodan jälkitilanteesta kehittämästä ”rajoitetun sodankäynnin strategiasta” – The Doctrine of Limited War. Tämä rajoitettu sodankäynti kehitettiin alun perin juuri kansallisia vapautusliikkeitä vastaan.

Lyhyesti kuvaten tämä strategia lähtee siitä, että vastustajan voimat lamautetaan tekemällä normaali siviiliyhteiskunnan rakentaminen mahdolliseksi jatkuvan häirinnän, taloudellisen- ja poliittisen sabotaasin, johdon toimintamahdollisuuksien rapauttamisen, infrastruktuurin tuhoamisen, eristämisen ja taloudellisen saarron, jopa vastustajan poliittisen johdon tuhoamisen jne. keinoin.

Tämä strategia edellyttää myös että ”rajoitettu sota” muuttuu säännöllisin välein tappavilla aseilla käytäväksi todelliseksi sodaksi. Tällainen jakso vuosikymmeniä jatkuneessa Gazan alueen palestiinalaisväestön ja sen johtajien kuristamisessa nähtiin kesällä 2014. Muutamana viikona aikana massiivisella, lähinnä ilma-aseen ja ohjusten voimin toteutetulla hyökkäyksellä, aiheutettiin suunnatonta ja sukupolvia Gazan palestiinalais-alueella jäytävää inhimillistä hätää ja kurjuutta sekä valtava tuho Gazan infrastruktuurille.

Israel tuhosi tarkoituksellisesti Gazan pienen ja hyvin tiheästi asutun kaistaleen kannalta massiivisessa sodassa yhteiskunnan normaalin toiminnan edellytykset pitkäksi aikaa eteenpäin. Se saavuttaako Israel käymällään sodalla myös varsinaisen tavoitteensa, eli palestiinalaisten heikon poliittisen yhtenäisyyskehityksen pysäyttämisen, jää tätä kirjoitettaessa vielä nähtäväksi. Ainakaan palestiinalaisten vastarintaa ja kansallista vapautusliikettä ei sodan keinoin pystytä nujertamaan vaikeuttamaan kyllä.

Liian monta vuotta ennen 2014 kevään yhtenäisyysneuvotteluja PLO:n ja Hamasin johdon välillä Israelin taktiikka Palestiinan kansallisen liikkeen tuhoamisessa oli ollut onnistunutta palestiinalaisten jakamisessa ja palestiinalaisten kansallisen liikkeen heikentämisessä. Palestiinalaisten tästä maksama hinta on ollut äärimmäisen korkea.

Kesäsota jätti jälkeensä yli 2 300 siviiliuhria sekä moninkertaisen määrän haavoittuneita ja iäkseen henkisesti tai fyysisesti vammautuneita. Enimmäkseen siviiliuhrit olivat naisia, vanhuk- sia, vammaisia ja lapsia, kokonaisia perheitä ja sukua.

Gazan yhteiskunnan rakenteelle, kouluille, sairaaloille, tuotantolaitoksille, asuinalueille, teille ja koko rakennuskannalle aiheutetun vahingon korjaaminen tulee YK:n arvion mukaan kestämään 15-20 vuotta ja vaatimaan useita miljardeja. Tämä aika tarvitaan aiheutetun vahingon korjaamiseksi siinäkin tilanteessa että vaikkapa rakennustarvikkeet voisivat vapaasti virrata rakennettaviin kohteisiin. Ja meidän tiedämme että kiristys ja rajoitukset jatkuvat, eli ”rajoitettu sota” Gazaan vastaan jatkuu toisessa muodossa ja keskeytymättä ja ulottuen jopa välttämättömiin rakennustarvikkeisiin.

Imperialismin taktiikka hajottaa Lähi-itää pieniin keskenänsä taisteleviin uskonnollisiin ja etnisiin yksiköihin on edennyt viimeisenä parina vuosikymmenenä pelottavalla voimalla. Tässä myllerryksessä ovat palestiinalaiset jääneet hyvin pahasti yksin. Heidät on onnistuttu ajamaan selkään vasten Israelin ja USA:n vahvalla poliittisella, taloudellisella ja sotilaallisella jatkuvalla aggressiolla.

Jokaisen viime vuosikymmeninä valitun USA:n presidentin vaalilupaukset luotsata Lähi-idän ke-

hitys ja erityisesti Israel/Palestiina konflikti rauhan satamaan, on ajettu tukevasti karille. Ei kuitenkaan ehkä koskaan niin kohtalokkaasti kuin juuri nyt rauhannobelisti **Barak Obaman** kaudella.

Niin Israel kuin USA käyttävät jatkuvasti terrorismi-korttia omien tavoitteidensa ajamiseen. Israel tarvitsee vihollista, jonka se voi määritellä terroristiksi. Aikaisempina vuosikymmeninä, 1980-luvulla, jolloin USA:n silloinen näyttelijäpresidentti **Ronald Reagan** julisti ensimmäisen ”terrorismin vastaisen sodan”, olivat USA:lle terroristeja ja heidän tukijoitaan sosialististen maiden ja mm. Iranin islamilaisen tasavallan ohella kaikki eri aiemmin kolonisoiduilla mantereilla ja maissa toimineet kansalliset vapautusliikkeet. Israelin lempiterroristi, oli tuolloin Palestiinan vapautusjärjestö, PLO, ja pääterroristi tietysti palestiinalaisten kansallisen liikkeen johtaja **Jasser Arafat**.

On hyvä muistaa, että Hamas-liike ja sen edeltäjät olivat alkuvaiheessa nimenomaan vuoden 1967 sodassa Israelin miehityshallinnon alle sotilashallinnon tukemana rakennettuja ja PLO:n vastavoimaksi nostettuja organisaatioita. Tässäkin Israel vuosikymmenien taktisella pelillä loi itselleen sille tarpeellisen ”hyvän vihollisen”, jonka olemassaolo on tarpeen juuri tuon jatkuvan Gazan vastaisen sodan käymiseen. Samalla tavalla kuin vaikkapa nyt ISIS-sodassa ovat järjestöä kukistamassa samat valtiot, jotka sen loivat, aseistivat ja kouluttivat. Imperialismi on taitava luomaan tarvitsemansa vastavoimat toteuttaakseen taktiikkaansa sumuverhon takana.

Kansainvälisen politiikan ja kansainvälisen oikeuden kannalta Israelin palestiinalaisalueilla suorittamat kansanmurhat ovat ennen kuulumattoman julmia. Koko kansainvälisen oikeuden periaatteiden ja normien kannalta on sitäkin vahingollisempaa ja kaiken normiperustan pohjaa vakavalla tavalla rapauttavaa, että Israel sai taas toimia täysin rankaisematta. USA:n imperialismi tarvitsee edelleenkin Lähi-idän politiikassaan ”uppoamatonta lentotukialustaan”, Israelia, sotilasstrategiansa vahvana tukijalkana Lähi-idässä.

Pidemmällä tähtäimellä nykytilanne on kohtalokas myös Israelille. Se sotahysteria ja pelko joka läpäisee juutalaisvaltion nykyisen henkisen ilmapiiirin ja muovaa sitä, ei voi olla vaikuttamatta rappeuttavasti kansakunnan etiikkaan ja moraalisiin. Eläminen suljetussa linnaleirissä, kaiken sen ulkopuolella näkyvän demonisoiminen, naapureiden dehumanisoiminen, muuntaminen enemmän eläimiksi kuin ihmisiksi, on samalla myös Israeliin vuoden 1948 jälkeen luodun uuden kansakunnan tragedia.

Lähi-idän hajottaminen vauhdissa

Viime vuosien monesti kaoottisilta vaikuttavista Lähi-idän sotia ja valtioiden hajoamisista ns. epä-

Kahvilatyöntekijä pystytti päivänvarjoja Gazan rannalla kesällä 2005.

LAURA JUNKKA-AIKIO

LAURA JUNKA-AIKIO

Gazalainen Abdoullahien perhe nautti kesäpäivästä rannalla suuressa pakolaisteltassa. Useiden sotilasoperaatioiden aiheuttaman tuhon takia Gazassa on lukemattomia hätäaputeltoja, joita käytetään yleisesti retkeilyyn kun pahin hätä on ohi ja perheillä on taas oikeakin katto päänsä päällä.

onnistuneiksi (Failed State), rikkonaisiksi yksiköiksi analysoitaessa kannattaa palauttaa mieliin joitakin keskeisiä suuntaviivoja menneiltä vuosikymmeniltä.

Kaikkien Lähi-idän pirstoutumista kaaoksessa oleviksi alueiksi ja aiempien, vakkakin imperialismin perintönä syntyneiden, kansallisvaltioiden hajoamista ihmettelevien kannattaisi googlata nimi **Ralph Peters**. Tämä nykyisin jo reserviin siirtynyt USA:n armeijan eversti, **George W. Bushin** hallinnon innokas kannattaja ja yksi Irakin vuonna 2003 alkaneen sodan arkkitehdeistä ja vahvoista tukijoista voisi tuoda jotakin valoa Lähi-idän nykykaoksen taustoihin. Ralph Peters nimittäin esitteli jo 1990-luvun puolivälistä lähtien artikkeleissa ja puheenvuoroissaan karttoja suunnitelmista jakaa Lähi-itä pieniin uskonnollisiin ja etnisiin sirpaleisiin – suunnitelmaa tuhota vahvat ja erityisesti imperialismin vastavoimaksi nousseet kansallisvaltiot.

Imperialismi ei ole kuollut ja sen ja sen liittolaisten Lähi-idässä käymien tai välillisesti tukemien ns. proxy-sotien luoma tämän hetken taistelukartta muistuttaa pelottavalla tavalla Petersin esittelemiä karttoja. Lankeamatta salaliittoteorioiden lumoon voi vahvoihin faktaperusteisiin painokkaasti kysyä: Miksi tämä on näin?

Olisikohan niin että koko toisen maailmansodan jälkeisen ajan haudottu ja sodilla eteenpäin viety imperialismin päätavoite lyödä kansallisen vapautustaistelun voimat takaisin on kaiken takana? Kaikkien imperialistista ja hegemonistista politiikkaa vastustaneiden alueen johtajien ja maiden leimaaminen terroristeiksi, diktaattoreiksi ja, kuten jo Suezin sodasta vuodesta 1956 on tehty ”Lähi-idän Hitlereiksi”, on ollut kiinteä osa disinformaatiota ja mediasotaa jo kymmeniä vuosia. Niin tänäänkin. Jo riittävän monta vuosikymmentä Lähi-itää seurannut tutkija nä-

kee helposti tämän median luoman sumuverhon läpi.

Harhautus ja väärän informaation syöttäminen julkisuuteen ovat imperialismin ja kolonialismin kovaa ydintä. Nykyisenä informaatioisotien aikakautena todellisuuden vääristämisestä, harhaanjohtamisesta ja kaiken läpäisevästä propagandasta on tullut entistäkin olennaisempi osa kaikkia sotia.

Sodat ja jatkuvan kaaoksen luominen alueelle ja sen ylläpitäminen on ollut olennainen osa sekä USA:n että Israelin ulkopoliittikan pitkää linjaa ja sotilasstrategista ajattelua koko Suur-Lähi-idän alueella. Kalifaattia ei kukisteta, ellei Syyrian ja Iranin leimaamisesta noilla imperialismin hellimillä leimoilla voida luopua ja integroida näitä alueen keskeisiä vaikuttajia todelliseen terrorismin vastaiseen taisteluun.

Terrorismin vastustaminen

USA:n aloittamasta ensimmäisestä terrorismin vastaisesta sodasta on kulunut jo yli kolme vuosikymmentä. Nämä vuosikymmenet ovat Lähi-idässä olleet käytännössä yhtämittaista sotaa, vähintäänkin alueen joillakin kulmilla. Terrorismia on viime vuosina vastustettu sodan ja erityisesti nykyaikaisen ilma-aseen, ohjusten ja miehittämättömien lentokoneiden voimin, mutta juuri nyt meille kerrotaan että vastassa on ennen näkemättömän julmaan terrorismiin kykenevä toimija, ISIS, ja sen julistama islamistinen valtio, Kalifaatti.

Miten tämä on mahdollista? Olisikohan keinoissa vastustaa tuota määrittämätöntä terrorismia ollut jotakin mätää? Riittäkö sota tappavine ja kaikkiin väestöryhmiin yhtäläisesti leviävine joko ilmasta tai kaukaa toiselta mantereelta lähetettyine tappavine terveisinään koskaan tor-

jumaan terrorismia? Minun yksiselitteinen vastaukseni on ollut myös jo vuosikymmeniä että ei riitä!

Persianlahden sota 1990/91 myytiin meille ”ennen näkemättömän onnistuneena terrorismin vastaisena operaationa”, sotana joka tarvittiin jopa ”YK:n arvovallan palauttamiseksi”. Tuo sota Persianlahdella valmisti aseellisille terroriin tukeutuville organisaatiolle kasvupohjan, josta ne eivät osanneet sitä ennen edes uneksia. Yhdistyneitten kansakuntien mahdollisuudet ylläpitää rauhaa maailmassa ovat huvonneet lähes merkityksettömäksi ininäksi. YK:n arvovalta on romahtanut ja sen mukana myös kansainvälisen oikeuden arvovalta.

USA:n presidentti Barak Obama julisti jälleen kerran uuden terrorisminvastaisen sodan alkaneeksi. Sotaa varten kootaan jälleen ”halukkaiden koalitiota”. Muutama vuosikymmen tätä samaa sotaa ei ole riittänyt näyttämään, että terrorismiksi määritelty ilmiö ei ole sodan keinoin voitettavissa.

Jokainen sota luo uutta terrorismia, sotakin on aina terrorismia, ja näin tulee käymään ISIS:in vastaisissa operaatioissa, jotka hyvin todennäköisesti muodostuvat myös viikunanlehdeksi tuhota muinainen Syyriakin ”epäonnistuneeksi valtioksi” ja jonka varsinainen kohde saattaa hyvinkin olla Iranin islamilainen tasavalta.

Voi kaiken tuhoavan sodan Molokin kitaan kaadettua Lähi-itää ja sen kansoja!

Helsingissä 8. lokakuuta 2014

Pertti Multanen

PhD, VTM

Lähi-itään erikoistunut kansainvälisten suhteitten historian dosentti

SAT-7 välittää toivoa ja sovintoa ohjelmiansa kautta

- *Tehtävämme on olla toivon, anteeksiannon ja sovinnon äänenä, toiminnanjohtaja Terence Ascott summaa satelliittitelevisio SAT-7:n tehtävän. Suomessa vierailleet Ascott ja satelliittitelevision arabiankielisen kanavan johtaja Rita El Mounayer puhuivat syyskuussa Lähetysseurassa järjestetyssä seminaarissa.*

Tunnustusten eli eri kirkkokuntien välinen SAT-7 perustettiin vuonna 1996. Sillä on kolme kanavaa, joilla se lähettää ohjelmaa arabian, farsin ja turkin kielellä Lähi-idässä aina Iraniin ja Afganistaniin asti, Pohjois-Afrikan maihin sekä Turkkiin. Ohjelmista vastaavat paikalliset työntekijät, jotka puhuvat alueen kieltä ja tuntevat alueen olot ja kulttuurin. Ohjelmien tavoite on tukea alueen kristillisiä kirkkoja, mutta ohjelmat ovat kaikkien alueen asukkaiden katsottavissa.

Ascottin mukaan satelliittitelesiot ovat näillä alueilla tehokas kanava saada sensuroimatonta tietoa sekä viihdettä:

- *Internetiin alueella pääsee vain noin kolmannes, mutta televisio on lähes kaikissa talouksissa. Se on aina päällä, ja ohjelmia seurataan.*

SAT-7:llä on myös kanava, joka lähettää lastenohjelmia. Ascott kertoo, että monet muslimiperheetkin sallivat lastensa katsoa SAT-7 KIDS-kanavan ohjelmia, koska ne ovat lapsille sopivia.

Siirtyessään puhumaan Lähi-idän tilanteesta Terence Ascott vakavoituu. Hän on työskennellyt 40 vuoden ajan mm. Libanonissa ja Egyptissä, ja toiminut SAT-7:n palveluksessa sen perustamisesta lähtien.

- *Näiden vuosikymmenien aikana en ole nähnyt tällaista kaaosta.*

Pakolaisiksi joutuneet naiset ovat haavoittuvimmassa asemassa

Juuri nyt Irakin tilanne on kaikkein kriittisin. Asukkaat pakenevat sekä maan sisällä

että naapurimaihin. Varsinkin nuoret naiset ovat vaaratilanteessa.

- *Jos pakolaisperhe ei voi ruokkia kaikkia perheenjäseniä, nuoria naisia toimitetaan vaimoiksi rikkaille Jordaniaan ja muihin arabimaihin. Perhe saa myötäjäiset, joiden avulla se voi tulla toimeen. Jordaniassa on paljon henkilöitä, jotka järjestävät näitä avioliittoja. Nuoret naiset ovat erittäin haavoittuvassa tilanteessa, sillä perhe ei tunne tulevaa aviopuolisoa, Ascott kertoo.*

- *Naisten asema yleensäkin on vaikea, kun mies on taistelemassa omissa maassa tai kuollut. Naiset joutuvat huolehtimaan lapsista, mutta heillä ei ole koulutusta eikä työtä. Näin he joutuvat tekemään mitä tahansa, jotta he voivat huolehtia lapsista. Silloin he voivat joutua myös seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi, Rita El Mounayer lisää.*

El Mounayer on saanut myös ensikäden tietoa naisten kohtaloista ISISin hallitsemilla alueilla.

- *Luin irakilaisesta lehdestä artikkelin, jossa kerrottiin ISISin lähettämästä kirjeestä. Kirje oli lähetetty muslimille, kristityille ja jesideille. Siinä sanottiin, että perheiden pitää rekisteröidä nuoret tyttäret ja luovuttaa heidät ISISille. Monet kristityt perheet pakenivat, sillä ne eivät halunneet luovuttaa tyttäriään ISISille.*

Ascottin mukaan pakolaisleireihin paenneet

nuoret miehet liittyvät taistelujoukkoihin, koska joutilaisuus ja toivottomuus kasvattavat heissä vihaa. Väräytyessään aseellisiin ryhmiin miehet pääsevät pois leireistä, heidät koulutetaan taistelemaan, ja he saavat rahaa perhettä varten. Heitä uhkaa kuitenkin radikalisoituminen ja heitä voidaan käyttää esimerkiksi itsemurhapommittajina.

- *Tällaisia nuoria miehiä on tuhansia, ja vaikka Syyriassa ja Irakissa saataisiin aikaan rauha, heistä voi tulla myöhemmin joukkoja, jotka ryöstelivät muita.*

Sillanrakentajina erilaisten ihmisten välillä

Rita El Mounayer painottaa SAT-7:n tekemää työtä sekä tv-lähetysten että ruohonjuuritason kautta.

- *Tavoitteemme on rakentaa siltoja Lähi-idässä asuvien ihmisten välille. Meidän velvollisuutemme on edistää sovintoa, toisten hyväksymistä, vaikka he ovat erilaisia, ja toimia vähemmistöjen ja kaikkien Lähi-idässä asuvien ihmisten äänenä. Erityisesti niiden kristittyjen äänenä, jotka haluavat asua Lähi-idässä eivätkä tahdo muuttaa länsimaihin.*

- *Tehtävämme on tuoda kaikki ihmiset yhden pöydän ääreen, jossa he voivat kertoa mielipiteensä. Ei ole tarkoitus sanoa, kuka on oikeassa ja kuka väärässä. Velvollisuutemme on kuunnella kaikkia, jotta he voivat olla avoimempia ja hyväksyvämpiä eri uskontoja, uskonuuntia ja kansanryhmiä kohtaan ja elää yhdessä. Parempi Lähi-itä on värikäs ja koostuu kaikista näistä ihmisistä, jotka elävät yhdessä.*

- *Pyydämme, että rukoilette Lähi-idän tilanteen puolesta, sillä inhimillisesti katsoen se voi vain pabeta, Terence Ascott toteaa. Syyrian ja Irakin kriisiin ei ole ratkaisua. Jos Jumala ei toimi, en tiedä, miten sinne voidaan saada rauha.*

Paula Laajalahti
Suomen Lähetysseura

SAT-7 TV:n edustajat Terence Ascott ja Rita El Mounayer. Kuvaaja: Pirre Saario

AKYS-tiedote 2/2014
Arabikansojen ystävyysseura ry
AKYS, PL 698, 00101 Helsinki
<http://www.kaapeli.fi/akys>

Päätöimittaja Ilona Junka
Taitto Asmo Koste
AKYSin logo Kare Pohjavirta

Voit liittyä AKYSiin ja avustaa AKYSin tukitilejä. Lisätietoa www.kaapeli.fi/akys tai osoitteesta akys@kaapeli.fi, postitse AKYS, PL 698, 00101 Helsinki
Antamalla yhteystietosi saat AKYSiltä raportteja keräyksestä ja keräysvarojen käytöstä. Jäsenmaksutili FI97 8000 1201 6693 56 ja viitenumero 70001.

Akysin tukitilit
Keräyslupa 2020/2013/3783
Libanonin palestiinalaispakolaiset:
Kummilapset sosiaalityöntekijöiden huoltamissa perheissä FI93 8000 1101 2300 02, viite 1009
Päiväkotilasten kummit FI56 8000 1700 4747 46, viite 2008
Kummivanhustili FI20 8146 9710 0461 36, viite 2011
Syyriasta paenneiden perheiden avustustili FI93 8000 1101 2300 02, viite 7744
Palestiina:
Länsiranta Diabeetikolosten terveystili FI95 8000 1300 9905 05, viite 3007
Gaza, katastrofitili FI14 8000 2710 0992 26, viite 3214

Lehden tekoon myötävaikuttivat seuraavat järjestöt:
Arabikansojen ystävyysseura, AKYS
Psykologien Sosiaalinen Vastuu
Suomen Lähetysseura
Suomen Palestiinalaisten Siirtokuntayhdistys
Suomen Rauhanpuolustajat

